

[Fiskeriministeren.]

fra bunden af, eller man skulle sige, at det bliver så og så meget nede ved de små fartøjer og så med aftagende styrke op efter. Der er mange muligheder, der skal overvejes først, så et tilsagn som det ønskede kan jeg ikke give det ærede medlem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Ivar Nørgaard til handelsministeren:

„Kan ministeren oplyse, i hvilket omfang udenlandske firmaer har opnået hel eller delvis indflydelse gennem overtagelse af eller investering i danske virksomheder, om dette har ført til nedlæggelse af virksomhederne eller dele heraf, samt efter hvilke retningslinjer der gives tilladelse til sådanne transaktioner?“

Ivar Nørgaard: I den seneste tid har der fundet en del overtagelser sted af store danske virksomheder. Jeg kan blot nævne Haustrups fabrikker, Carmen Curlers og nu senest Fona Radio.

Vi ved fra Nationalbankens beretninger, at udlandet i stigende grad investerer her i landet — det opgøres med dollar- og kronebeløb i Nationalbankens beretninger — og vi ved, at der finder betydelig større investeringer sted her i landet, end der tilsvarende finder danske investeringer sted i udlandet.

I det omfang der er tale om, at udenlandske virksomheder danner nye foretagender her i landet og tilfører os ny viden og ny ledelse, som det f. eks. er tilfældet for olieraffinaderierne, er det jo noget, alle mennesker er enige om at tilskynde til, det kan kun føre til bedre beskæftigelse her i landet og til større økonomisk vækst.

Men i det omfang udlandet opkøber dele af eller hele danske virksomheder, kan det have forskellig begrundelse, og der er den risiko, at det sker som led i en strukturalisering, hvorefter den udenlandske virksomhed nedlægger eller indskrænker den danske virksomhed og måske udbygger virksomhedsafdelinger i udlandet. Det kan vi naturligvis ikke være interesseret i, fordi det fører til mindre beskæftigelse og mindre dansk økonomisk vækst.

Når jeg har stillet spørgsmålet til handelsministeren, skyldes det, at hverken vi her i

folketinget eller befolkningen ved noget om, i hvilket omfang der rent faktisk finder en forøget udenlandsk indflydelse sted på eksisterende danske virksomheder. Det er jo handelsministeriet, der skal give tilladelsen til noget sådant, og mig bekendt er det også sådan, at hvis et udenlandsk firma har fået en tilladelse, så kan det efter at have etableret sig her i landet udvide sit interesseområde. Men jeg må gå ud fra, at man i handelsministeriet ligger med tilstrækkeligt materiale til at belyse, i hvilket omfang udenlandske virksomheder har fået indflydelse på danske virksomheder, og jeg mener også, det må være i dette tings og i befolkningens interesse at få en nærmere redegørelse for omfanget af disse transaktioner, ligesom det også må være af betydning at høre, efter hvilke retningslinjer handelsministeren giver tilladelserne.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Jeg skal tillade mig at besvare de i grunden forskellige spørgsmål, der er stillet, i en lidt anden rækkefølge, idet jeg gerne først vil oplyse, at de retningslinjer, der følges på området, hænger sammen med Danmarks medlemskab af OECD, hvorigennem vi har påtaget os forpligtelser til at følge den såkaldte kapitalkode, som er en overenskomst mellem medlemslandene om delvis liberalisering af kapitalbevægelserne disse lande imellem.

I overensstemmelse med disse forpligtelser har handelsministeriet under skiftende regeringer siden slutningen af 1950'erne fulgt en liberal praksis over for såkaldt udenlandske direkte investeringer, altså investeringer, hvor investor gennem aktiekøb skaffer sig en væsentlig indflydelse på en virksomhed. Sådanne tilladelser gives efter de gældende retningslinjer, når valutaudlændinge har ønsket at investere i danske virksomheder inden for industri, håndværk, handel og servicevirksomheder. Derimod er sådanne investeringer ikke tilladt i danske banker og visse andre former for finansieringsvirksomhed, ej heller til erhvervelse af landbrugsjendomme og udlejningsejendomme eller inden for bygge- og anlægsvirksomhed.

Der føres naturligvis i handelsministeriet en løbende statistik over antallet og omfanget af disse tilladelser, over brancher hvori investeringerne finder sted, og end